

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Szerző:

Cím:

Forrás:

Szinlap, amely Blaha Lujza első Budapesti fellépését jelentette be

Budapesti Hírlap

Bp

1932. IV. 10.

Tárgy

Hely

Idő

Személy

792

"1871"

Szinlap, amely Blaha Lujza első Budapesti fellépését jelentette be...

Az elsárgult színlapon még frissek, feketék a betűk, amelyek hírül adták, hogy a *Nemzeti Színházban* először lép fel egy *debreceni színésznő*, akit is „*Blaháné Luiza*” néven, mint szerződött tagot jelentettek be.

Fürkészzük a 61 esztendő színlapját, amelynek nevei jórészt a temető emlékfáira vagy köveire kerültek és talán csak egyedül *Rákosi Szidi* van még meg örömeinkre a nagy együttesből, aki Blaháné felléptekor a *Tündérlak Magyarországn*ban című dalos, táncos vígjátékban szintén fellépett.

Beszélgettünk Rákosi Szidivel abból az alkalmából, hogy a régi színlap élénk került, a színlap, amelynek nevei kivülről eltűntek.

Elérzékenyült hangon nyúl vissza a hatvanegy esztendei multba a nagy művész: —

Köszönöm, hogy elém hozta egy színlap formájában a régi világ képét. Nekem különösen jólesik visszaemlékezni Blaháné első felléptére, azokra az izgalmakra, amelyek a *Tündérlak Magyarországn*ban előadása alkalmából égették a szívünket. *Én 69-ben végeztem el a színiskolát és aztán kerültem mint fiatal leány a Nemzetihez és szegény jó Helvey Laurával együtt igyekeztünk az első sorba állni.* Hetvenegybe kaptuk az értesítést, hogy *Blaháné Lujza* nevű *debreceni színésznőt* leszerződöttette a *Nemzeti Színház*.

Laura is, én is kíváncsiak voltunk, meg aztán, — ami érthető is, — volt bennünk egy kis féltékenység, hogy vajjon mit tud az a debreceni színésznő.

Elneveti magát Rákosi Szidi:

— *Hát bizony megjártuk Laurával együtt. Jött Blaháné és a Tündérlak Magyarországn*ban olyan hatalmas siker volt, hogy a közönség felállva tapsolt, mintha nem is lett volna más a színpadon, csak ő. Nemesak a közönség, a sajtó, a színészek, mind csupa lelkesedéssel vették körül. *Laura, meg én, bizony elszontyolodva a ku-*

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Pest, vasárnap, május 7-én, 1871.

BLAHÁNÉ LUJZA, szerződött tag első felléptét!

TÜNDÉRLAK Magyarországnban

Vígjáték dalokkal, táncokkal, 2 félv. Ujmann kidolgozta N. Zandófi szerkesztette Ellenbogen Adó.

Személyek:	
Blaha Lujza	Blaha Lujza
Rákosi Szidi	Rákosi Szidi
...	...

Kedvete 7 1/2 órakor, vége 10 ódól után.

Fődíjak: Fődíj 1000 Ft, 2. díj 500 Ft, 3. díj 250 Ft, 4. díj 100 Ft, 5. díj 50 Ft, 6. díj 25 Ft, 7. díj 10 Ft, 8. díj 5 Ft, 9. díj 2 Ft, 10. díj 1 Ft.

AZ IDEGSEK.

Ma, a budai várszínházban adatik:
A NŐK AZ ALKOTMÁNYBAN.

Érdeklődjék!

lisszák mögé ballagtunk és némán, szomorúan néztünk egymásra. Mintha eltűntünk volna teljesen, mintha rövid nemzeti színházi multunk megsemmisült volna, olyan áttörő volt Blaháné sikere. Természetesen, mi nem voltunk ellenségei Blahánénak, csak az fájt, hogy a nagy karriernek, amelyre készültünk, mintha ezen az estén vége lett volna. Bizony akkor még taeskbő-lányok voltunk, tele naivsággal, félelemmel s a színpad iránti rajongással.

Elgondolkozik:

— Hogy Blaháné milyen finom lelkületű volt, mutatja, hogy a nagy ünneplésben, sikerben is észrevette Laura és az én bánatomat. Odajött hozzánk szerényen, *megsimogatta mind a kettőnk* s anyai jóssággal vett körül bennünket a felvonásközökben, hogy mi, akik csupa sebnek éreztük magunkat, *megenyhültünk* és már szeretettel, álmélkodva hallgattuk esodálatos énekét.

Ezután közöltük Rákosi Szidivel, hogy kik léptek fel a Nemzeti színpadán 1871 május 7-én.

— Méltóságos asszonyom, — érdeklődtünk, — *ki van a szereplők közül életben?*

Legyint Rákosi Szidi:
— *Ó, ez nehéz kérdés.* A nagyokat tudom, szegény Helveyt, Tamásit, de bizony *sok kis színésznő volt, aki eltűnt a szemem elől, nem tudom megmondani, hogy ki van még életben és ki nincs.* Volt, aki férjhez ment, volt, aki

megnősült, hogy aztán hol vannak, élnek-e, azt bizony nehéz megmondani, nehéz kinyomozni... Egy bizonyos, hogy szép világ volt az, a színeszet akkor magas piederstálon állott, a theatrumot templomnak tekintették. Három évig jártunk iskolába, míg most bizony egyes igazgatók már két év után kiveszik a növendékeket és le-

szerződtetik, mert gyorsabb lett minden.

Ismét Blahánéről beszél:

— Tudja, ő egycsapásra meghódította Budapest közönségét. *Nem kellett küzködnie.* Én még emlékszem a könnyeseppre, amely gyönyörű szemében megjelent, amikor a Nemzeti Színház mindjárt az első estén a szívébe zárta. *Én nem is hiszem, hogy ma már úgy tudnának lelkesedni...* A tehetség szent volt akkor, annak mindent megadtak és így Blaháné azt kapta, ami járt neki. Köszönöm a Budapesti Hirlapnak, hogy egy régi színlappal újból elémvarázsolt a régi, szép időköt...